

Tisk a informace

Tribunál Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 172/14
V Lucemburku dne 11. prosince 2014

Rozsudek ve věci T-251/11
Rakousko v. Komise

Tribunál potvrdil rozhodnutí Komise, podle něhož je částečné osvobození od povinnosti vykupovat zelenou elektřinu, které zamýšlí Rakousko přiznat energeticky náročným podnikům, zakázanou státní podporou

Směrnice o obnovitelných zdrojích energie¹ stanoví, že členské státy mají nyní povinnost splnit do roku 2020 závazné národní cíle týkající se podílu energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie. Tyto cíle stanoví směrnice, avšak rozhodnutí, jaké prostředky použít k jejich splnění, je ponecháno na členských státech.

Rakousko pozměnilo v roce 2008 zákon o zelené elektřině za účelem dosažení cíle stanoveného pro tento stát na 34 %. Nové znění zákona zaručuje každému výrobcí zelené elektřiny možnost odprodat celé množství zelené elektřiny za fixní cenu. Tato cena je vyšší než tržní cena elektřiny a každoročně ji stanoví spolkový ministr hospodářství. Výkup provádí středisko pro nákup a prodej zelené elektřiny, jehož funkce plní v rámci koncese soukromá akciová společnost, Abwicklungsstelle für Ökostrom AG („ÖMAG“)².

Náklady vynaložené společností ÖMAG na nákup zelené elektřiny jsou přenášeny na spotřebitele elektřiny dvěma různými způsoby. Každý konečný spotřebitel zapojený do veřejné sítě musí nezávisle na své spotřebě platit roční poplatek, jehož výše může činit 15 až 15 000 eur v závislosti na úrovni zapojení do sítě. Distributoři elektřiny pak mají povinnost vykoupit od společnosti ÖMAG celé množství zelené elektřiny za fixní cenu stanovenou předpisem. Tyto zvýšené náklady mohou přenést na své zákazníky.

Rakousko však hodlá zavést ustanovením zákona o zelené elektřině, který dosud nevstoupil v platnost, zvláštní režim pro energeticky náročné podniky³. Tyto podniky jsou totiž považovány za podniky zvláště postižené doplácením na zelenou elektřinu, které musí zvláště čelit mezinárodní konkurenci. Platby, které musí energeticky náročný podnik odvádět společnosti ÖMAG, jsou tak omezeny na 0,5 % z čisté hodnoty výroby za předchozí kalendářní rok. Omezení povinnosti vykupovat elektřinu pro tyto podniky nemá vliv na celkovou částku, kterou společnosti ÖMAG zaplatí distributoři elektřiny, neboť se mění pouze rozložení této částky mezi různé kategorie konečných spotřebitelů.

Podle Komise jsou sice opatření ve prospěch výrobců zelené elektřiny, která stanoví rakouský zákon, státní podporou, avšak jsou slučitelná s pokyny pro státní podpory na ochranu životního prostředí.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16).

² Podle rozhodnutí Komise vlastní 49,6 % akcií společnosti ÖMAG akcionáři ve veřejném sektoru a 50,4 % akcionáři v soukromém sektoru. Podle téhož rozhodnutí nemá Komise k dispozici žádnou informaci o tom, že by akcionáři ve veřejném sektoru měli kontrolu (či alespoň společnou kontrolu) nad společností ÖMAG.

³ Je třeba podotknout, že podobný režim již byl použit u podpor, jejichž výše nedosahuje limitu, od něhož je třeba podporu oznamovat Komisi (pravidla *de minimis*).

Komise naopak v rozhodnutí ze dne 8. března 2011 konstatovala, že zvláštní režim pro energeticky náročné podniky je státní podporou neslučitelnou s vnitřním trhem. Dospěla k závěru, že tuto podporu nelze poskytovat⁴.

Rozsudkem z dnešního dne Tribunál Evropské unie zamítl žalobu Rakouska proti tomuto rozhodnutí.

Podle Tribunálu Komise správně kvalifikovala režim částečného osvobození energeticky náročných podniků jako státní podporu⁵.

Komise konkrétně nepochybila, když konstatovala, že toto částečné osvobození zahrnuje využívání státních prostředků. Povinný doplatek na zelenou elektřinu, který stanoví zákon o zelené elektřině, lze totiž považovat za parafiskální poplatek. Společnost ÖMAG nejedná na vlastní účet ani z vlastní vůle, ale pod přísným dohledem státu jakožto držitelka koncese a správkyně podpor přiznávaných výrobcům zelené elektřiny ze státních zdrojů. Komise tedy správně konstatovala, že předmětné částečné osvobození s sebou nese další výdaje pro stát, jelikož jakékoli snížení daně, kterou mají energeticky náročné podniky povinnost odvést, lze považovat za ztrátu státního příjmu. Tribunál dále zdůrazňuje, že režim podpory zelené energie i režim osvobození energeticky náročných podniků byl zaveden zákonem, a lze je tedy přičítat státu.

Komise také správně dospěla k závěru, že je předmětné částečné osvobození selektivní: toto opatření totiž zavádí rozdíly mezi podniky, jejichž faktická a právní situace je z hlediska stanoveného cíle srovnatelná, přičemž tyto rozdíly nevyvěrají z povahy a struktury dotyčného režimu nákladů.

Tribunál je navíc stejně jako Komise toho názoru, že dotčená státní podpora není slučitelná se společným trhem.

Tato podpora je konkrétně neslučitelná s pokyny pro státní podpory na ochranu životního prostředí⁶. I když Komise tvrdí opak, pokyny se na dotyčnou podporu vztahují. Komise však při provádění analýzy správně zjistila, že podpora nesplňuje podmínky stanovené v pokynech k tomu, aby bylo možné považovat ji za slučitelnou s vnitřním trhem. Tribunál v této souvislosti zdůrazňuje, že předmětné částečné osvobození nereflexuje unijní harmonizaci daní v oblasti obnovitelné energie.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Tribunálu lze ve lhůtě dvou měsíců od jeho oznámení podat k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek omezující se jen na právní otázky.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106

⁴ Rozhodnutí 2011/528/EU o státní podpoře C 24/09 (ex N 446/08) – Státní podpora ve prospěch energeticky náročných podniků, rakouský zákon o zelené elektřině (Úř. věst. L 235, s. 42).

⁵ Taková kvalifikace je dána, jsou-li splněny čtyři podmínky: zaprvé musí jít o zásah státu nebo ze státních prostředků. Zadruhé musí být tento zásah s to ovlivnit obchod mezi členskými státy. Zatřetí musí příjemce zvýhodňovat. Začtvrté musí narušovat hospodářskou soutěž nebo hrozit, že ji naruší.

⁶ Úř. věst. 2008, C 82, s. 1.